

בש"פ 5594/18 - היועץ המשפטי לממשלה נגד פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 5594/18

לפני:

כבוד השופט י' אלרון

העורר:

היועץ המשפטי לממשלה

נ ג ד

המשיב:

פלוני

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בירושלים ב-
מ"ת 62064-12-17 מיום 18.7.2018 שנייתה על ידי
כב' השופטת מ' אילוני

תאריך הישיבה:

ד' באלוול התשע"ח (15.8.2018)

בשם העורר:

עו"ד שירן כהן

בשם המשיב:

עו"ד אביגדור פלדמן; עו"ד יהל בן עובד

ההחלטה

1. בפניו ערך על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים (השופטת מ' אילוני) במ"ת 62064-12-17 מיום 18.7.2018, ולפיו הוחלט להתריר למשיב "חלונות התאזרחות פעמיים בשבוע, לפחות שבעתיים בכל פעם".

2. כראקע להודעת הערר, צוין כי ביום 13.6.2016 הגישה ארצות הברית בקשה להסגיר לידי המשיב,

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

בהתאם לאמנה הסגירה בין ממשלת מדינת ישראל ובין ממשלת ארצות הברית של אmericה (כ"א 13, 795 (נחתמה ביום 10.12.1962 ונכנסה לתוקף ביום 5.12.1963)).

על פי בקשה ההסגירה,vr נטען, המשיב מבקש כדי לעמוד לדין בארצות הברית בגין עבירות של הפקה וניסiou להפקה של פורנוגרפיה ילדים, כפייה ושידול קטן לביצוע מעשים מיניים, סחיטה, והפצת פורנוגרפיה ילדים.

3. עוד נטען כי מבקשת ההסגירה וחומר הראיות (הכלורי) מצבוף אליה, עליה כי בין המועדים 1.6.2010-16.7.2011, או בסמוך לכך, איתר המשיב קטינות הפעולות בפלטפורמות שונות המאפשרות שיחות וידאו, והשיג תיעוד שלן מביצעות מעשים מיניים - לעיתים תוך הקלטתן ללא ידיעתן ולעתים לאחר שהציג עצמו כנער.

בהמשך,vr ציין, אם המשיב עליה שילח את התמונות או את הסרטונים שברשותו להוריהן או מכיריהן, זאת אם לא תסכמת להצטרף אליו ל"חדר צ'אט פרטי" המאפשר שידור חי וידאו, ואם לא תבצענה עבورو מעשים בעלי אופי מיני בוטה, שיישודרו אליו ישירות תוך שימוש במכשירת רשת.

4. רבות מהקטינות אותן חטף לכארה המשיב בדרך זו נעתרו לדרישותיו. אחרות סירבו, ואז מימש המשיב את איוםו ושלח את התמונות והסרטונים שכבר היו ברשותו להוריהן ומכיריהן.

5. המשיב נעצר ביום 28.12.2017 לפי סעיף 6 לחוק ההסגירה, התשי"ד-1954, ובאותו יום הוגש בקשה לבית המשפט המחוזי בירושלים למעצרו עד להחלטה בעיתרת ההסגירה.

ביום 29.12.2017, במסגרת דיון בעניין המעצר, הורה בית המשפט המחוזי על הכנת תסקיר מעצר שיתיחס לאפשרות "הצבת" המשיב בפיקוח אלקטронני.

ביום 17.1.2018, בהסכמה הצדדים, הוחלט כי המשיב יעצר בתנאי פיקוח אלקטронי ובפיקוח מלא של 24 שעות, שבמהלכן יאסר עליו יצאת מן הבית, וכן נאסרה עליו גישה לכל מידע טכנולוגית.

6. ביום 21.6.2018 הגיע המשיב בקשה לעיון חוזר בתנאי המעצר, באופן שתתאפשר יציאתו מדי יום לשעותם של התאזרחות בלבדי מפקח, וכן ביקש להורות על שהותו תחת פיקוח של אישוק אלקטронי בלבד ולא מפקח, מדי יום בין השעות 12:00-20:00.

7. בית משפט קמא, בהחלטתו מיום 18.7.2018, נעתר חלקית לבקשת לעיון חוזר והחליט למשיב חלונות אוורור פעמיים בשבוע למשך שעותם בכל פעם, כמפורט לעיל.

ההחלטה זו של בית המשפט קמא היא מושא העරר שבפני.

8. באת-כוח העורר, בגיןוקי העරר ובטעוניה בעלפה, טענה כי בהחלטתו לאפשר את חלונות האוורור, לא נתן בית משפט קמא משקל מספיק למסוכנות הנשקפת מן המשיב, עליה עמד שירות המבחן. לשיטתה, יש בהענותו החקיקת של בית המשפט כמו לבקשתה לעזין חוזר כדי להפר את "נקודות האיזון הרואה והמוסכמת" על ידי הצדדים, כפי שנתקבלה בהחלטה מיום 17.1.2018, ולפיה נעצר המשיב כאמור בתנאי פיקוח אלקטרוני ופיקוח מלא של 24 שעות, שבמהלך נאסר עליו לצאת מabit.

עוד נטען כי לא חלף פרק זמן ניכר אשר יש בו כדי להצדיק עזין חוזר בתנאי מעצר, על פי אחד מתנאי סעיף 52 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרם), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרם).

9. מנגד, בא-כוח המשיב טען כי אין בהחלטת בית משפט קמא כדי להפר את "נקודות האיזון" האמורה, וכי ההחלטה מוצדקת נכון הגבלת חירותו המוחלטת של המשיב, אשר שהה עד כה בביתו בתנאים האוסרים את יציאתו את פתח הבית, וכן חתימת הגבלה זו הנויה עלייו הן על בני משפחתו הסובבים אותו.

עוד עמד בא-כוח המשיב על כך כי העבירות המียวחות למשיב בוצעו לפני כ-7 שנים, וכי מאז לא עבר עבירות כלשהן. על כן, לשיטתו, יש לדחות את הערר.

דין והכרעה

10. דין הערר להידחות.

11. באת-כוח העורר חזרה ל谋עה על טיעוניה בפני בית משפט קמא בהתנגדות לבקשתה לעזין חוזר.

כפי שניתן ללמידה מעיון בהחלטת בית משפט קמא, הרי זה לא התעלם ממכלול טיעוניה של בא-כוח העורר, והתייחס למסוכנותו של המשיב ולהשש הנטען בדבר הימלטותו מן הדין. בית משפט קמא הדגיש את האמור בתסוקיר שירות המבחן לפיו ההליך המשפטי מהווה גורם מרთיע כלפי המשיב, ולפיכך קיים חשש ביןוני להימלטות מן הדין, וצין את התרשםותו של שירות המבחן כי היותו של המשיב בפיקוח אלקטרוני "מפחית את המסוכנות להtanegot פוגענית ולהימלטות מן הדין".

יחד עם זאת, עמד בית המשפט קמא על נסיבותיו הפרטניות של המשיב, בכלל זה בעיותו הנפשיות אשר מפאת צנעת הפרט לא תפורטנה.

12. בסיכון של דבר הוחלט כאמור, כי יש בחילוף הזמן ובעובדה שתנאי המעצר לא הופרו בתקופה זו, וכן במצבו הנפשי של המשיב, כדי להציג הטענות לבקשתה לעזין חוזר במתכונת מצומצמת מזו שביבקש, באופן של קביעת "חלונות" במעצר הבית לצורכי התאזרחות.

בהתעלמה זו לא מצאתו יסוד להתעраб.

13. בנסיבות העניין, אני סבור כי בית המשפט קמָא מצא את האיזון הראוי בהיענותו לבקשתה לעזין חזר באופן חלקו.

בניגוד לumedת באת-כוח העורר, אני סבור כי מצבו הנפשי של המשיב נכנס בוגדר "צרכים אישיים חיוניים [...] או צרכים טיפולים שיקומיים" המאפשרים למי שננתן בمعצר לקבל "חולנות פיקוח", בהתאם לסעיף 22(1)(ג) לחוק המעצרים, וכך שנקבע בבש"פ 77/17 פלוני נ' מדינת ישראל (11.1.2017).

15. אשר על כן, העורר נדחה.

ניתנה היום, ד' באלוול התשע"ח (15.8.2018).

שפט